

Ders 23

LESSON 23

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Esav ve Yakup: Geçici Olan ve Kalıcı Olan

ESAU AND JACOB: THE TEMPORAL AND THE ETERNAL

Yaratılış 25

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar gerçek esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* programınızı sunmak üzere bugün sizlerle tekrar beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda **İbrahim'in kurbanı** (İd el-Adha) hakkındaki öyküye baktık. Müjde (İncil) bu önemli öykünün ilginç bir özetini verir, bu konu hakkındaki ayetleri okuyalım:

“İbrahim, sınıdığı zaman, imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. Oysa Tanrı ona, ‘Senin soyun İshak ile sürecek’ demişti. İbrahim Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel bir şekilde ölümden geri aldı.” (İbraniler 11:17-19)

Son beş dersimiz İbrahim peygamberin yaşamından alınan öyküleri içermiştir. Tevrat'ta, İbrahim ile ilgili burada sözünü etmediğimiz başka öyküler de bulunur. Ama ne yazık ki, hepsini okumak için zamanımız yok. Ama yine de İbrahim ile ilgili konuya son vermeden ve onun soyu hakkındaki öykülere geçmeden önce, Tanrı'nın, İbrahim'e söylemiş olduğu bir şeyi bilmemiz gerekiyor. Tanrı bir gün İbrahim'e soyuna ne olacağını bildirdi. Şöyle dedi:

“Şunu iyi bil ki, *senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak ve dört yüz yıl kölelik edip baskı görecekler. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Ve sonra soyun oradan büyük mal varlığı ile çıkacak.*” (Yaratılış 15:13, 14)

Tanrı, bu sözleri ile İbrahim'in soyunun Mısır ülkesinde köle olacaklarını bildiriyordu. Tanrı aynı zamanda dört yüz yıl sonra onları Mısır halkının boyunduruğundan kurtaracağını da vaat etti. Dört ders sonra Tanrı isterse, bu kesin peygamberliklerin aynen Tanrı'nın İbrahim'e söylediği gibi, nasıl yerine geleceklerini görmeye başlayacağız.

Sonra, yirmi beşinci bölümde Kutsal Yazılar şöyle der:

“İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak’a bıraktı. İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı. Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu. Oğulları İshak ile İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efron’un tarlasında Mamre’ye yakın Makpela Mağarasına gömdüler. İbrahim o tarlayı Hititlerden satın almıştı. Böylece İbrahim ile karısı Sara oraya gömüldüler.” (Yaratılış 25:5,7-10)

Böylece Tanrı’nın dostu İbrahim, bildiği ve sevdiği Rabbin huzuruna girdi.

Tanrı’nın peygamberi İbrahim ile ilgili dersimizi nasıl bitirebilir ve özetleyebiliriz? Belki iki soru ve bu sorulara verilen yanıtlar ile. İlk soru şudur: **Tanrı İbrahim’den neden yola çıkmasını ve başka bir ülkeye gitmesini istedi?** Yanıt: Çünkü Tanrı, İbrahim’den, dünyaya gönderilecek olan Kurtarıcı’nın geleceği yeni bir ulus yapmayı planladı. İkinci soru şudur: **Tanrı, İbrahim’i neden doğru biri olarak takdir etti ve onu kutsal huzuruna sonsuza kadar kabul etti?** Yanıt: Çünkü İbrahim, kolay olmamasına rağmen, yine de Tanrı’nın söylediğine iman etti. İbrahim, kendi işlerine değil Tanrı’nın vaatlerine iman aracılığı ile kurtarıldı. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile duyururlar: *“İbrahim Tanrı’ya iman etti ve böylece imanı ona doğruluk sayıldı.” (Yakup 2:23)*

Yaratılış kitabının yirmi beşinci bölümünde, İbrahim’in soyu hakkındaki öyküyü anlatarak devam ederler. Şimdi Tevrat’ta ilerleyelim ve **İshak’ın ve ikiz iki oğlunun** öykülerini öğrenelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 25)¹⁹ *İbrahim’in oğlu İshak’ın öyküsü: **İbrahim**, İshak’ın babası oldu.²⁰ **İshak**, Aramlı Lavan’ın kız kardeşi, Paddan-Aramlı Betuel’in kızı **Rebeka** ile evlendiği zaman kırk yaşındaydı.²¹ İshak karısı için Rabbe yakardı, çünkü karısı kısırdı. Rab, İshak’ın yakarışını yanıtladı. Rebeka hamile kaldı.²² Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, ‘Nedir bu başıma gelen?’ diyerek Rabbe danışmaya gitti.²³ Rab onu şöyle yanıtladı: ‘Rahminde iki ulus var, senden iki ayrı halk doğacak, biri öbüründen güçlü olacak, **büyüğü küçüğüne hizmet edecek.***

²⁴*Doğum zamanı gelince Rebeka’nın ikiz oğulları oldu.²⁵ İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir çüppeyi andırıyordu. Adını **Esav** koydular.²⁶ Sonra kardeşi doğdu. Eli ile Esav’ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona **Yakup** adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.²⁷ Çocuklar büyüdü. Esav, kırları seven usta bir avcı oldu. Yakup ise hep çadırda oturan sakin bir adamdı.”*

Böylece İshak ve Rebeka’nın, adlarını Esav ve Yakup koydukları ikizleri olduğunu görüyoruz. Çocuklar ikizdi, ama bu durum onların birbirlerine benzedikleri anlamına gelmez! Esav büyürken, ilgilendiği tek şey yalnızca **dünyanın** geçici olan **değerleriydi**. Ama Yakup sonsuza kadar kalıcı olan **Tanrı’nın kutsal değerlerine** saygı gösterdi. Esav, Tanrı’nın, büyükbabası İbrahim’e ve babası İshak’a, onlardan doğacak olan yeni ulus hakkında vermiş olduğu vaatler ile ilgilenmedi. Ama Yakup, Tanrı’nın vaatlerini önemsemi ve ilgilendi.

İlk doğan Esav’dı. Bu nedenle insanın bakış açısına göre, ilk doğanın mirasını onun alması ve Tanrı’nın büyükbabası İbrahim’e ve babası İshak’a vaat etmiş olduğu büyük ulusun babası olması gerekiyordu. Ama yine de ikizler doğmadan önce, anneleri Rebeka’ya Tanrı, *“büyüğü küçüğüne hizmet edecek”* (Yaratılış 25:23) dedi. Her şeyi önceden bilen Tanrı, ilk doğanın mirasının ve yeni ulusun soyunun Esav değil, **Yakup aracılığı ile** geleceğini duyuruyordu. Ama Yakup, yapması gerekeni yapmadı, yani her şeyi, Kendi belirlediği zamanda ona mirası verecek Olan’ın ellerine bırakmadı, Tanrı’yı beklemeliydi. Ama **Yakup**

Tanrı'yı beklemedi. Gelin şimdi Yakup'un, mirası büyük kardeşi Esav'ın elinden almak için nasıl hareket ettiğini okuyalım.

Kutsal Yazılar şöyle der:

(Yaratılış 25) ²⁹ Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi. ³⁰Yakup'a, 'Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim' dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi. ³¹Yakup, 'Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver' diye karşılık verdi. Esav, ³²'Baksana, açlıktan ölmek üzereyim' dedi, '**İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?**' ³³Yakup, 'Önce ant iç' dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı. ³⁴Yakup Esav'a ekme ile mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu."

Esav'ın ne yaptığını anlıyor musunuz? İlk doğan oğul olarak sahip olduğu mirası bir tabak çorba ile değiş tokuş etti! İki oğlu olan çok zengin bir adam düşünün. Bu adamın tarlaları, evleri, malları ve pek çok parası vardır. Varlığının en büyük bölümünü alması gereken, ilk doğan oğludur. Ama bir gün büyük oğlu çalılıklardan eve gelir ve küçük erkek kardeşini yolun kenarında pilav ve balık (Senegal'in ulusal yemeği) pişirirken görür. İlk doğan, küçük erkek kardeşine, 'Açlıktan ölüyorum, bana şu pilavdan biraz ver de yiyeyim!' der. Ama küçük kardeş ona şu yanıtı verir: 'Sana pilavdan vermeyeceğim, ama pilavı sana satacağım.' Büyük kardeş sorar: 'Bana pilavı kaç satacaksın?' 'Küçük kardeş, 'İlk doğan olarak sahip olduğun mirasın hakkını bana vereceksin' der. Büyük kardeş, 'Tamam, sattım! Açlıktan ölüyorum, ilk oğulluk hakkının bana ne yararı var?' diye yanıtlar. Böylece büyük kardeş, küçük kardeşinden mirasın tamamını vereceğine dair ant içmesini ister ve küçük kardeş ant içer. Sonra, ilk doğan yere oturur, yer, içer ve kalkıp yoluna devam eder.

Tarlalarını, evlerini, parasını ve yetkisini bir tabak pilav ve balık ile değiş tokuş eden bu ilk doğan hakkında ne söyleyebiliriz? Yalnızca tek bir şey: "**Ne kadar aptalca!**" aynı bu ilk doğanın babasının bereketlerini ve dünya zenginliklerini küçümsemesi gibi, **Esav da Tanrı'nın bereketlerini ve Sonsuzluğun zenginliklerini küçümsemiştir.** Esav'ın küçümstedikleri hiç kuşkusuz dünyanın zenginlikleri ile karşılaştırılmayacak kadar değerliydi, çünkü Esav'ın küçümsemiştiği, dünyaya gönderilecek olan Kurtarıcı'nın geleceği yeni ulusun bir üyesi olma hakkıydı.

Tanrı bugün bize Esav ve Yakup'un öyküsü aracılığı ile ne öğretmek istiyor? Tanrı bizi, Sonsuzluğun zenginliklerini geçici olan bu dünyanın zevkleri uğruna satan Esav'ın yürüdüğü yolu izlemememiz için bizi uyarmak istiyor. Rabbin Sözü'nün bu konuda neler söylediğine kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

"İnsan bütün dünyayı kazanıp da **canından** olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi **canına** karşılık ne verebilir? (Matta 16:26) Dikkat edin, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın..**kimse ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin.**" (İbraniler 12:15,16)

Esav, Tanrı'nın lütfundan yoksun kaldı, çünkü Tanrı'nın kutsal değerlerine saygı göstermedi. Böylece Tanrı bizi şu sözler ile uyarıyor: "Esav'ın yürüdüğü yoldan yürümeyin! Size vermek istediğim bereketleri küçümsemeyin!"

Bu konuda ne düşünüyorsunuz? Tanrı'nın bereketlerini istiyor musunuz? Tanrı sizi seviyor ve çok bereketlemek istiyor, ama O'na yaşamınızdaki ilk yeri vermeniz gerekir. Tanrı'nın Sözü'ne yiyecek ve paradan daha çok değer vermelisiniz. O zaman, şu ayetlerin ne

anlam ifade ettiklerini anlamaya başlayacaksınız: “**Tanrı’nın Kendisini sevenler için hazırladıklarını hiç bir göz görmedi, hiç bir kulak duymadı, hiç bir insan yüreği kavramadı.**” (1.Korintliler 2:9) Tanrı bizi bol bereketlemek istiyor. Tüm günahlarımızı bağışlamak, kötü yüreklerimizi değiştirmek, bizi aklamak ve sevgisi, sevinci, esenliği ve sağlayacağı güvenlik ile doldurmak istiyor. Ve bu bereketler, Tanrı’nın, Adem’in soyundan gelen herkese vermek istediği mirasın yalnızca bir bölümüdürler! Ancak yine de Sonsuzluğun kutsal değerlerini **tüm yüreğiniz ile** aramanız gerekir. Tanrı’nın sonsuz bereketlerini çaresizlik içinde aramayan kişi, onları asla almayacaktır. Bazen işittiğimiz şu atasözü gibi, ‘Bal isteyen, arılara cesaret ile göğüs germelidir.’ (Wolof atasözü – Türkçe karşılığı ‘Gülü seven, dikenine katlanır.’)

Tanrı’nın bereketlerini almak istiyor musunuz? O zaman, Tanrı’nın Sözü’nde ne vaat ettiğini anlamak için araştırmanız gerekir. O’nun insan kavrayışını aşacak kadar büyük olan harika vaatlerini biliyor musunuz? Bağrınıza bastığınız değerler Tanrı’nın bu harika vaatleri mi, yoksa yalnızca dünyadaki değerlerin ardından mı gidiyorsunuz? Tanrı Sözü bize, dünyada yalnızca iki tür insan olduğunu gösterir: **Dünyaya değer verenler** ve dünya değerlerinin ardından gidenler ve **sonsuzluğa değer verenler** ve gökteki değerlerin ardından gidenler. Siz hangi gruba aitsiniz?

Mezmurlar’ın ilk bölümünde neler yazıldığını dinleyelim:

(Mezmunur 1) **1Ne mutlu o insana** ki, kötülerin öğüdü ile yürümez. Günahkarların yolunda durmaz. Alaycıların arasında oturmaz. ² Ancak zevkini Rabbin Yasası’ndan alır. Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. ³ Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benze, meyvesini mevsiminde verir, yaprağı hiç solmaz, yaptığı her işi başarır. ⁴**Kötüler böyle değil, rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.** ⁵Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkarlar. ⁶Çünkü Rab doğruların yolunu gözetir, kötülerin yolu ise ölüme götürür.

Sizin durumunuz nedir? Siz hangi yolda yürüyorsunuz? **Tanrı’nın vaatlerine değer veren** kişilerin yürüdüğü yolda mısınız? Yoksa, **Tanrı’nın vaatlerini** dünyanın geçici değerleri için satan Esav’a mı benziyorsunuz? Tanrı’nın Sözü bizi şu ifadeler ile uyarır:

“**İnsan bütün dünyayı kazanıp da, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?** (Matta 16:26) **Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın.** Bunu size Kurtarıcı verecek. Çünkü Baba Tanrı O’na bu onayı vermiştir. (Yuhanna 6:27) **Dikkat edin kimse Tanrı’nın lütfundan yoksun kalmasın, ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin.**” (İbraniler 12:15,16)

Sevgili dinleyicilerimiz, bugün burada bitirmemiz gerekiyor. Bir sonraki programda Tanrı isterse, Tevrat’ta Yakup’un öyküsü ile devam edeceğiz...

Siz, O’nun Sözündeki şu uyarı üzerinde düşünürken Tanrı sizi bereketlesin:

“**Dikkat edin kimse, ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi Tanrı’nın lütfundan uzak kalmasın.**” (İbraniler 12:15, 16)